



Smiling Starsin uutisia 11/2011:

Marraskuun matka Bhutaniin, Nepaliin ja Intiaan

Smiling Stars on tehnyt vuosien varrella lukuisia matkoja Himalajan mahtaviin maisemiin. Marraskuun alkupuolen matka vei 15 hengen ryhmän aluksi Delhin kautta Nepaliin, jossa Kathmandun maailmanperintökohteiden lisäksi ennätimme käydä tapaamassa ystäväämme Dayan Cutleria, hänen perhettään ja yhteisöään Pharpingin vuoristokylässä, joka sijaitsee pääkaupungista etelään kauniilla vuoristorinteellä.

Päivä Pharpingissa kului kuin siivillä, kun pääsimme tutustumaan vuoristolaisten elämään, meditoimaan yhdessä ja ihailemaan sitä työtä, jota Dayan on läheistensä kanssa tehnyt nepalilaisten lasten hyväksi. Orpokoti on täydessä toiminnassa, ja myös luonnonmukainen viljely on lähtenyt hyvin käyntiin. Tuotteita myydään nykyään pääkaupungissakin. Tavoitteena Crystal Earth -yhteisöllä on mahdollisimman pitkälle viety omavaraisuus ja uusien, kestävän kehityksen mukaisten ideoiden testaaminen ja toteuttaminen Nepalissa. Dayanin haastattelu löytyy Voi Hyvin -lehden uudesta numerosta.

Nepalissa Himalaja peittyi vielä häveliääseen pilviverhoon, mutta jo varsin lyhyellä lennolla Bhutaniin pääsimme näkemään henkeäsalpaavia vuorijättiläisiä, komeimpana tietysti Mt. Everest. Kymmenen päivää Himalajan pienessä buddhalaisessa kuningaskunnassa on uskomaton ilo sielulle, mielelle, sydämelle ja aisteille, jotka heräsivät uudella tavalla eloon ukkoslohkäärmeen ja bruttokansanonnellisuuden maassa, Druk Yulissa.

Tällä kertaa oppaanamme oli verraton Kinley ja kuljettajinamme Sam ja Karma, jota kutsuimme alusta lähtien "hyväksi karmaksemme". Yksi matkan ehdottomista kohokohdista oli Bhutanin pyhimmällä alueella Bumthangissa pidetty kolmipäiväinen festivaali, joka oli ihmeellinen sekoitus syvää uskonnollisuutta munkkien naamiotansseineen kaikkineen ja maallista ilottelua ilveilijöineen ja muine hassutuksineen. Myös upeat kansantanssit ja -musiikki sekä valtava thankalainnoituksen sisäpihalla olivat läsnä tässä Jakarin eli Valkoisen linnun kaupungin juhlassa, jossa olimme kahtena päivänä.

Ihmisiä oli tullut festivaalin viettoon kaukaakin vuoriston kylistä, ja kaikki olivat pukeutuneet parhaimpiinsa. Vaatteiden väriloisto oli musiikkia silmillemme.

Bhutanin nuori kuningas oli avioitunut muutama viikko ennen vierailuamme, ja jo viime matkallamme syksyllä 2010 mukana ollut Sari oli tehnyt kollegansa kanssa upeat suomenlampaan matkahuovat tuliainiksi ja häälahjaksi kuninkaalliselle parille. Emme tavanneet heitä henkilökohtaisesti, mutta pääsimme viemään lahjan yhdelle kuninkaan viidestä kamariherrasta – kaikki kontaktit kuninkaaseen kulkevat näiden mahtimiesten kautta. Lahja otettiin kiitollisuudella vastaan ja luvattiin toimittaa kuninkaallisille. Kiitos vielä, Sari, upeasta työstäsi!

Matkalla kävimme jälleen Bhutanin pyhimmillä paikoilla, n. 3000 metrin korkeudessa olevalla Tiikerinpesällä (Taksang) ja Bumthangissa sijaitsevalla ”Palavalla järvellä” (Membartsoo), johon liittyy monia kiinnostavia legendoja. Meditoimme niin näissä kuin monissa muissakin paikoissa, mm. noin 4000 metrin korkeudessa Haan laaksoon vievällä ylityspaikalla.

Lähes tuossa korkeudessa meillä oli matkan ehkä mielenkiintoisin kulinaristinen kokemus. Tiesimme kyllä, että myöhäinen lounas oli tarkoitus nauttia vuoristossa, mutta emme arvanneet, että ateria oli katettu vuoristoniitylle. Siellä meitä odottivat pöydät ruokaliinoineen sekä monen ruokalajin lounas ja kulisseinä Bhutanin uskomattoman vihreä vuoristoluonto. Kaiken kukkuraksi aurinko paistoi täydeltä laidalta, kun nautimme pöydän runsaista antimista.

Bhutan oli jälleen kerran maineensa arvoinen. Matkaa siivitti sikäläinen bruttokansanonnellisuus, ihmisten iloinen mieli ja herkässä oleva nauru, luonnon uskomaton monimuotoisuus ja kuningaskunnan kulttuurin hyvin varjeltu omintakeisuus. Oli hienoa liikkua maassa, jota cocacola-kulttuuri ja kaupallisuus ylipäänsä ei ole tahrinut. Aidon elämän kokeminen alkaa nimittäin olla kortilla eri ilmansuunnilla.

Ikimuistoksen matkan kruunasi mahtava matkaryhmä, joka silmiinpistävästi bhutanisoitui niiden kymmenen päivän aikana. Matka-asuihin alkoi tulla bhutanilaisia sävyjä, ja keskustelut paikallisten kanssa antoivat paljon uutta näkemystä kuningaskunnan tavoista ja historiasta.

Paluumatkalla vietimme päivän Delhissä, ja sen aikana teimme muutaman tunnin mittaisen kiertoaajelun tuon jättiläismäisen kaupungin (asukasluku on 16-20 miljoonaa riippuen siitä, keneltä asiaa kysyi) hienoihin kohteisiin. Kävimme mm. Bahai-uskonnon pääpaikassa Lotus-temppelillä sekä katsomassa Utab Minarin vaikuttavaa maailmanperintökohdetta 70 metrin korkuisine minareetteineen, Delhin keskustan massiivista Indian Portia ja 1700-luvun alkupuolella rakennettua Jantar Mantar – observatoriota, jossa aikoinaan tutkittiin taivaan salaisuuksia, määriteltiin Delhin virallinen aika ja ennustettiin säätiloja.

Paluulento Finnairilla takaisin koto-Suomeen oli miellyttävä, lähtö ei-niin-kovin-aikaisin Delhistä ja kotona myöhään iltapäivällä. Aikaerorasitus jäi pieneksi, ja matkalla sai vielä ihailia keskisen Aasian hienoja vuoristoja lintuperspektiivistä. Lämmin kiitos vielä kaikille matkakumppaneillemme!

SMILING STARS

Leena & Erkki

